

Lai pamatotu šo prasību, Dānijas valdība apgalvo, ka 2004. gada 19. maija Komisijas lēmums:

- pārkāpj būtiskās formas prasības;
- pārkāpj EKL 295. pantu, EKL 87. panta 1. punktu un EKL 86. panta 2. punktu par valsts atbalstu, un protokolu par valsts apraides organizāciju sistēmu Dalībvalstīs;
- neievēro Padomes Regulu Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ un Komisijas Direktīvu Nr. 80/723 ⁽²⁾.

Lai pamatotu galveno prasījumu atcelt lēmumu, Dānijas valdība izvirza sekojošus argumentus:

- netika ievērots sacīkstes princips, kas tieši ietekmēja valdības iespējas aizstāvēties un, sekojoši, Komisijas secinājumus;
- ne licenču maksājumi TV2, ne arī ieņēmumi no reklāmas, kas tika pārskaitīti no TV2 caur TV-Fonden līdz tā likvidēšanai 1997. gadā, nav valsts atbalsts, jo šie pasākumi nav valsts līdzekļi EKL 87. panta izpratnē;
- laika periodā no 1995. gada līdz 2002. gadam TV2 saņemtais kapitāls ir pamatoti ienākumi, kas piešķirti par TV2 publisko pakalpojumu pienākumu izpildi un, sekojoši, nav notikusi pārmērīga kompensācija, kas būtu uzskatāma par valsts atbalstu pretēji EK līgumam;
- Komisijas pārmērīgas kompensācijas aprēķins ir kļūdainis;
- jautājums nav par valsts atbalstu, pat ja TV2 piešķirtais finansējums ir pārsniedzis publisko pakalpojumu pienākumu izpildes neto izmaksas, jo tā mērķis nebija subsidēt TV2 komercdarbību un tādējādi tas nevarēja izkropļot konkurenci;
- ja atzītu, ka valsts līdzekļi tika pārskaitīti TV2, šis pārskaitījums ir uzskatāms par veiktu saskaņā ar privātā investora tirgus ekonomikā kritēriju un, sekojoši, nav noticis valsts atbalsts.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1980. gada 25. jūnija Direktīva 80/723/EEC par dalībvalstu un valsts uzņēmumu finansiālo attiecību pārskatāmību (OV L 195, 35. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Port Support Customs Rotterdam B.V. iesniedza 2004. gada 27. jūlijā

(Lieta T-319/04)

(2004/C 262/90)

(tiesvedības valoda: nīderlandiešu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 27. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Port Support Customs Rotterdam B.V., reģistrēta Roterdamā (Nīderlande), kuru pārstāv A.T.M. Jansen.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2004. gada 18. maija lēmumu;
- piespriest atbildētājai sniegt prasītājam informāciju un nosūtīt prasīto dokumentu kopijas.

Pamati un galvenie argumenti:

Prasītāja ir lūgusi pieeju Eiropas Pretkrāpšanas biroja [OLAF] misijas ziņojumam par apaviem un tekstilprecēm no Kambodžas. Prasītāja ir saņēmusi tikai daļēju pieeju šim ziņojumam un tādējādi ir arī prasījusi piekļuvi nepubliskajām šī ziņojuma daļām. Prasītāja šādu pieeju nav saņēmusi.

Savas prasības atbalstam prasītāja atsauca uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas Nr. 1049/2001 par Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentu publiskumu 8. panta pārkāpumu ⁽¹⁾. Prasītāja norāda, ka Komisija nav sniegusi atbildi uz prasītājas atkārtoto prasību.

⁽¹⁾ OV L 145, 43. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Air Bourbon iesniedza 2004. gada 29. jūlijā

(Lieta T-321/04)

(2004/C 262/91)

(tiesvedības valoda: franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 29. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla sabiedrība Air Bourbon, ar juridisko adresi Sainte-Marie, La Réunion (Francija), kuru pārstāv Sauveur Vaisse, avocat.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2003. gada 16. decembra lēmumu, (reģistrēts kā) C (2003) 4708 fin, ar kuru Komisija atļauj Francijas valstij piešķirt atbalstu sabiedrībai Air Austral;
- likt Komisijai un Francijas valstij veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sabiedrība Air Austral atmaksā nepamatoti saņemto atbalstu;
- pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktu piespriet Eiropas Kopienų Komisijai atliedzināt sabiedrības Air Bourbon izdevumus 10 000 eiro apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja prasa atcelt 2003. gada 16. decembra Lēmumu C (2003) 4708, ar kuru Komisija, pamatojoties uz EK līguma 87. panta 3. punktu, ir atzinusi par saderīgu ar kopējo tirgu sabiedrībai AIR AUSTRAL piešķirto atbalstu. Lēmums attiecās uz atbalstu darbībai 1 950 536 eiro apmērā nodokļu atlaides formā, tiem nodokļu maksātājiem, kuri ieguldīja līdzekļus divu B 777-2000 tipa lidmašīnu pār-aprīkošanā, lai atklātu avioliņiju PARĪZE/ LA REUNION, un kas, apvienojusies pilnsabiedrībā, uz pieciem gadiem izīrēja šo aprīkojumu AIR AUSTRAL, pēc tam to pārdodot par nezināmu summu.

Apstrīdētais lēmums balstās uz apsvērumu, ka attiecīgais atbalsts ir atbalsts darbībai, kas saskaņā ar vadlīnijām par apgabaliem paredzēto atbalstu, var tikt atļauts, lai daļēji kompensētu papildu transportēšanas izmaksas ļoti nomaļos apgabalos, kāda ir La Réunion daļa.

Prasītāja uzskata, ka minētais atbalsts ir atzīstams par nesaderīgu ar kopējo tirgu šādu iemeslu dēļ:

- tas ir atbalsts investīcijām transporta aprīkojuma iegādei, kas ir aizliegts saskaņā ar iepriekš minētajām vadlīnijām;
- atbalsts ir piešķirts tikai sabiedrībai AIR AUSTRAL un rada nestabilitāti starp konkurences izkropļojumiem un ieguvumiem apgabala attīstības ziņā;
- atbalsts pārkāpj valsts atbalsta ne-kumulācijas (non-cumul) principu, jo sabiedrība AIR AUSTRAL saņem palīdzību no La Réunion apgabala un departamenta valsts līdzekļiem, kas neatbilst investīcijām, ko būtu veicis privāts investors, kas darbojas normālos tirgus apstākļos. Bez tam šī palīdzība rada piedāvājuma pārprodukciju avioliņijā Parīze/Saint Denis;
- šis atbalsts izjauc iepriekš pastāvošo līdzsvaru starp ieguvumiem, ko rada atbalsts apgabala attīstībai un konkurences nosacījumu izkropļojumiem starp AIR AUSTRAL un prasītāju.

Tāpat AIR BOURBON norāda uz savu aizstāvības tiesību, kas noteiktas EK līguma 88. panta 3. punktā, pārkāpumu.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko 2004. gada 5. augustā iesniedza Colgate - Palmolive Company

(Lieta T-322/04)

(2004/C 262/92)

(Tiesvedības valoda: nosakāma atbilstoši Reglamenta 131. panta 2. punktam – Valoda, kādā sastādīts prasības pieteikums: franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 5. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Colgate - Palmolive Company, ar sēdekli Nujorkā (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv Enrique Armijo Chavarri un Antonio Castán Pérez-Gómez, advokāti. Colgate - Palmolive Company ir arī puse procesā Apelāciju 2. padomē

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju 2. padomes 2004. gada 18. maija lēmumu R 0076/2004-2;
- piespriet atbildētājam atliedzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums: Vārdiskā preču zīme "SIMPLY WHITE" – Pieteikums Nr. 2688315

Preces vai pakalpojumi: Zobu tīrīšanas līdzekļi, zobu pastas, mutes skalošanas līdzekļi (3. klase)

Apelāciju padomē apstrīdētais lēmums: Pārbaudītāja lēmums atteikt preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt sūdzību

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu nepareiza interpretācija